

ΕΛΛΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΙΧΕΒΑΘΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΚΑΙΟΜΕΝΗ ΠΕΜΠΤΗΝ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Έτος 3ον Αριθ. 438

Διευθυντής: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

Αθήναι.—Κυριακή 5 Μαΐου 1918

ΚΥΡΙΑΚΗ
ΜΑΪΟΥ
5
1918

Ἀπὸ τὰ δαύματα τῆς Φύσεως

Αἱ ὑπεριώδεις ἀκτίνες

“Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει σήμερον ὅτι ποῖα δάματα εἶναι τὰ ἐπὶ τῆς ἡλικίας ἀκτίνες ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῶν ποικιλοχρόμων ἀκτίνων ἀποτελεῖ τὸ ἡλικιῶδες φάσμα.”

— Πέραν τοῦ ἡλικιωσίου φάσματος.

Τὰ χρώματα ποὺ φαινοῦνται εἰς τὰς ἡλικιακὰς ἀκτίνες εἶναι κατὰ σειράν τὰ ἑξῆς: Ἰώδες καὶ κίτρινον βαθύ, κίτρινον, ὑποκίτρινον, πράσινον, κίτρινον, πορτοκάλι, ὑπερθύρον, ἐρυθρόν. Ἄλλ’ ὅπως ὁ ὀφθαλμὸς ἀδυνατεῖ σήμερον νὰ συλλάβῃ τοὺς παλμοὺς τοῦ ἴχθου, ἢ τὰ κύματα τῆς ἠλεκτρικῆς εἰς τὸν ἀσφραγιστὸν τηλεγράφου, οὕτω βεβαίως οἱ ἀστρονόμοι, οἱ ὀφθαλμοὶ ἀδυνατεῖ ἐπίσης νὰ συλλάβῃ χρώματα ὑπερῶν πέραν τῶν γνωστῶν ἀποχρῶσεων τοῦ ἡλικιωσίου φάσματος. Κατὰ τὸν 18ον μάλιστα αἰῶνα, ὁ ἀστρονόμος Χέρσελ, θέσας θερμομέτρον πρὸ ἐκείνου χρώματος τῆς ἡλικιακῆς ἀκτίνος, παρατήρησεν ἐπιληκτικῶς, ὅτι τὸ θερμομέτρον ἀναίσθητον πρὸ τῶν ἰσθμῶν χρωμάτων, ἀνήγαγε βαθμιαίως ἐφ’ ὅσον ἐφθανε τὰ ἐρυθρὰ χρώματα. Καὶ ἐταν ἰδίως τὸ θερμομέτρον ἐφθασεν εἰς τὸ σκοτεινὸν μέρος, οὗ ποὺ φαινοῦνται χρώματα, ὁ ὑδραργύρος τοῦ θερμομέτρου ἀκόμη ἀνυψοῦτο. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι καὶ ἐκεῖ, οὗ ποὺ δὲν βλέπει ὁ ἄνθρωπος ἀκτίνες, ὑπάρχουν θερμοτέρα μάλιστα τῶν ἄλλων. Αὐτὰς τὰς ἀκτίνες ἀπεκάλεσεν ὁ Χέρσελ «ὑπερερυθρὰς».

Κατ’ ἀντίθεσιν τῶν ὑπερερυθρῶν τούτων ἀκτίνων, ὁ Σουηδὸς Σχίλε ἐξηκρίβωσεν ὅτι αἱ ἰώδες ἀκτίνες μὴ ἐπηρεάζονται τὸν ὑδραργύρον τοῦ θερμομέτρου, ἐνεῖχον οὐχ ἴσταν «ιδιοτήτας χημικὰς». Ὁ χλωριούχος ἀργύρος πρὸ τῶν ἀκτίνων αὐτῶν καθίστατο βαθμιαίως ἀμαυρότερος, ἐφ’ ὅσον ἐποποθετεῖτο καὶ πέραν τῶν ἰσθμῶν ἀκτίνων. Καὶ εἰς τὸ μέρος λοιπὸν ἐκεῖ, οὗ ποὺ ὁ ἄνθρωπος δὲν βλέπει τίποτε, ὑπάρχουν ἀκτίνες, ὀνομασθεῖσαι «ὑπεριώδεις».

— Τὸ ἀθέατον φῶς

Διὰ τὰς ὑπερερυθρὰς ἀκτίνες τοῦ Χέρσελ, δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη ὀρελήματα· ἀλλὰ διὰ τὰς ὑπεριώδεις ἀκτίνες, ὁ δόκτωρ Ρένγκεν ἀπὸ τοῦ 1895, μὲς ἕδωκε διὰ τῶν πειραμάτων, τὸσον ἐπισημῶς ἀποτελέσματα, ὥστε ἡ ἐπισημῶν σήμερον ἀκόμη νὰ θαυμάζῃ. Ὁ Ρένγκεν ἔλαβε τὴν γνωστὴν τῆς χημείας «ἀκτίναν τοῦ Κρούις», δηλαδὴ εἶδος μικρᾶς φασίας ὑαλίνης, κενῆς ἀέρος, εἰς τοὺς δύο πόλους τῆς ὁποίας ἔθεσε πλατίνην, ἠνωμένους δὲ μὲ ἠλεκτρικὴν μηχανήν. Ὅταν εἰς τὸ δοματίον ἐγένετο σκότος, ὁ ἠλεκτρισμὸς μεταδο-

— Ἀκτίνες; Μαγνῆτικο φῶς. — Δὲν βαρεῖσαι, ποὺ εἶνε μαγνῆτικο! — Ἀμὴ τί εἶνε! — Μπαγνῆτικο !!!

θεῖς, παρήγαγε φῶς, δι’ ἀκτίνων τὰς ὁποίας δὲν βλέπει ποσὸς ὁ ὀφθαλμὸς καὶ αἱ ὁποῖαι ἐν τούτοις, προπίπτουσαι ἐπὶ τῶν φωσφοροῦχων σωμάτων τῶν ἐν τῷ δοματίῳ ἐβρισκόμενων, τὰ καθιστοῦσι φωτεινά. Οὕτω πάντα τὰ ὑάλινα σκευὴ τοῦ δοματίου, τὰ ἐκ πορσελίνης ἐλάμβανον ἕνα ὑποχρῶν χροῖμα ἀκόμη δὲ καὶ οἱ θεαταί, ἐάν ἐφερον πολυτίμους λίθους, οὗτοι ἐχρωματίζοντο οἱ δὲ ἀάμαντες ἐξέπεμπον λάμψεις κίτρινοπρασίνους!

Αἱ ἀκτίνες αὐταὶ μόλις συναντήσων ἐμπόδιον, ὅπως τὴν ὑαλὸν τῆς ληκθῦου, ὄχι μόνον τὴν καθιστοῦσι φωσφοροῦχον, ἀλλὰ καὶ τῆς δίδουν δόναμιν νὰ ἐκπέμψῃ καὶ αὐτὴ νέας ἀκτίνες καθοδικὰς, ὅπως καλοῦνται αὐταὶ ἐν

Τὰ ὅσα τὸ ἀνθρώπινον ποδὸς διὰ μέσου τοῦ ὑποδήματος φαινοῦνται τὰ κομμάτια καὶ τὰ κερφὰ τοῦ ὑποδήματος.

τῆς χημείας. Μόνον τὰ μέταλλα καὶ οἱ λίθοι ἀντίστασαν ἀκόμη εἰς τὴν διαπεραστικὴν δόναμιν τῶν ἀκτίνων αὐτῶν. Αὐτὸ δὲ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα διαπεράται τελείως διὰ τῶν ἀκτίνων τούτων, εἰς τρόπον ὅσπερ, ἐάν θέσωμεν εἰς 60 ἐκατοστῶν τοῦ μέτρου ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ληκθῦου τοῦ Κρούις, μίαν πλάκα ἐκ θειοχουχίτου τιτάνου παρεμβάλωμεν δὲ τὴν χειρὰ μας, τότε θὰ ἴδωμεν ἐπὶ τῆς πλάκας τὸν σκοτεινὸν τῆς χειρὸς μας. Ἐάν μάλιστα φέρομεν καὶ δακτυλίδιον, θὰ φαγῆ τὸ δακτυλίδιον ἐπὶ τῆς φάλαγγος τοῦ δακτύλου μας!

Αὐταὶ λοιπὸν εἶνε αἱ ἀκτίνες τοῦ Χ, αἵτινες ἀφ’ ἧς ἀνεκαλύθησαν, χρησιμοποιοῦνται εἰς τὸ νὰ καθοδηγοῦν τὸν χειρουργὸν περὶ τῆς ὁδοῦ, ἣν πρέπει ν’ ἀκολουθήσῃ διὰ ν’ ἀνεκαλύψῃ σπαιραν, ἢ ξένον σῶμα ἐντὸς τοῦ σώματος μας. Ἐάν τώρα, ἀντὶ χειρὸς, παρεμβάλωμεν πρὸ τῆς πλάκας τοὺς νεφροὺς πάσχοντος ἀνθρώπου καὶ ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο φανῆ σκοτεινότερος, ἀποδείξει ὅτι τὸ διήλυθον τὸν δὲν λειτουργεῖ ὀμαλῶς. Καὶ ἐάν ἐκ τῶν δύο πνευμόνων ὁ εἰς παρουσίᾳ ἀνωμαλίου ζώνας μὲ κενὰ σημεῖα, ἐνθ’ ὅσον εἶνε μὲ κανονικὴν οἰαν, τότε εἶνε πασιδῆλον ὅτι ὁ πρῶτος φέρει ἤδη σπῆλαια φρυσματώδη.

— Πῶς θὰ κατορθωθῆ ἡ τεχνητὴ βοήθη.

Κατὰ τὸ 1902, ὁ γημικὸς Ἀρόν ἀνεκάλυπεν ὅτι, ἐάν διοχευεθῆ ἠλεκτρικὸν ρεῖμα διὰ σωλήνος κενοῦ ἀέρος περιέχοντος ἀτμοὺς ὑδραργύρου, οἱ ἀτμοὶ αὐτοὶ γίνονται φωτεινοί, φέροντες ἰώδες χροῖμα, γνωστὸν ἤδη, διότι πολλὰ κατασκευάσματα τὸ μεταχειρίζονται διὰ ρεκλάμας των.

Ἐάν τώρα, τὸ ὑπεριώδες φῶς μῆς λάμπας τιαυτῆς δι’ ὑδραργύρου τὸ διευθύνωμεν εἰς κώδωνα πλήρη ὑδρογόνου, ἐντὸς μῆς στιγμῆς τὸ ὑδρογόνον θὰ μεταβληθῆ εἰς ὕδωρ.

Ἐξ αὐτοῦ λοιπὸν ὁρμώμενοι οἱ χημικὸι ἔχουν πεποιθῆσιν, ὅτι θὰ φθάσῃ ἡ ἡμέρα, καθ’ ἣν τὸ ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ ὑδρογόνον καὶ ὀξυγόνον θὰ μεταβάλλεται εὐκόλως εἰς βροχίην, ἀρκεῖ μόνον νὰ συγκεντρωθῶσιν ὑπεριώ-

δεις ἀκτίνες, ἢ καὶ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ λίνου πρίσματος κολοσσίου μεγέθους.

— Αἱ ὑπεριώδεις ἀκτίνες διὰ τὴν ἀστρονομίαν.

Χάρης εἰς τὰς ἀκτίνες ταύτας, ὁ ἀστρονόμος δόναται σήμερον νὰ ἐξακριβώσῃ ἀσφραγιστῶν τὸ περιεχόμενον μῆς βαλτικῶς, δόναται νὰ ἐξετάσῃ ἂν νόμισμα τί εἶνε γνήσιον ἢ πλατύνον ἂν ἡ οἰκία τοῦ εἰνε τοῦ αὐτοῦ πάχους μὲ τὸν γνήσιον μέταλλον, δόναται νὰ ἐξακριβώσῃ ὁ ἄνθρωπος φέρῃ ὅλα καὶ τίνος εἰδους, καὶ χρημμένα ἂν τὰ ἀλευρα καὶ ὁ κῆπος φέρῃ ξένος οὐσίας, ὁσαύτως δὲ καὶ ἂν οἱ οἶνοι καὶ ἄλλα ποτὰ εἶνε νοθευμένα.

— Ἀσθενεῖς θεραπευόμενοι.

Διὰ τῶν ἀκτίνων Χ, οὐ μόνον ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀνακάλυψις μυστηριωδῶν νόσων, ἀλλὰ καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν. Ἡ ληκθῦος Κρούις, παραρρηθμισθεῖσα σήμερον, εἶνε πολυτίμον ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀκτίνων ὀφθαλμῶν ἀκτίνων, θεραπεύονται σήμερον πάσης δευματικὰ νοσήματα, ὅπως καὶ ἡ φυματίσις ἀκόμη ἐν τῷ πρώτῳ σταδίῳ.

Ἐκείνῳ ὅμως τὸ ὅποιον θὰ εἶνε λίαν παρηγοροῦν εἶνε ὅτι θὰ κατορθωθῆ, ὡς ἐλάττωσι, ἡ θεραπεία τῶν τυφλῶν διότι ὁ ἰατρός ληκθῦος τὸν εἶνε τὴν ἰδέαν νὰ φοιτῇ ἐν ἐκθετικῷ τιτάνου πλάκα διὰ τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων τὸ γνωστὸν μέταλλον ραδίου, καὶ νὰ γένηται ἐκεῖ διάφορα γράμματα ἢ νὰ ζυγαριστῇ σήματα γνωστῶν ἀντικειμένων, τότε οἱ τυφλοὶ ἐκείνοι, τῶν ὁποίων ὅμως ὁ ἀμφιβλεπαστικὸς ὀφθαλμὸς δὲν ἴτε βεβαίως, εἰς ἐξέβραλον ἀνθρώπου φωνᾶς χωρὶς, πᾶσι ποτε πρᾶγματα ἀγνωστα εἰς αὐτοὺς ἐπέλαξε.

— Τὰ θύματα τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων.

Ἄλλοιμον! πάντοτε ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὴν πληρώσῃ διὰ τῆς ζωῆς του τὰς ἀποδοὺς τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

Τοῦ ραδιογράφου Βαγιάν, εἰς τὴν λαμπροναυαζία, ἐκείσων αἱ χειρὸς ἐκ τῶν ἀκτίνων Χ. Ἄλλου σοφοῦ, τοῦ δόκτωρος Ἐνρῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ χημικὰ αὐτὰ ἀκτίνες, ἡ ὑπεριώδεις, μὲ τὰ τὸσον θαυμαστῶν ἀποτελέσματα, εἶνε οὐχ ἴσταν λίαν ἐπιβλαβῆ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΘΕΟΦΑΝΩ

(Συνεχία ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ἐκείνη, ἤρχισεν νὰ τῆς λέγῃ μὲ τὴν ἠρεμίαν καὶ σταθεράν φωνήν του:

— Τὸ ἐνοεῖς βέβαια ὅτι τόσον ὥραν σὲ θαυμάζω.

— Μήπως ὁ αὐθέντης ἐτοιμάζεται δι’ ἐρωτικὴν ἐξομολόγησιν;

— Νὰ μὲ φυλάξουν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι. Ἄλλως τε ἡξέσθω, μικρὰ μου, ὅτι ὅσον μεγάλη καὶ ἂν ἴη ἡ καρδιά σου δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ χωρέσῃ ἄλλον ἐραστήν.

— Τί θέλει νὰ εἰπῇ ὁ πατριάρχης;

— Ὅτι κλείεις εἰς αὐτὴν ἕνα στρατηγὸν καὶ βλέπω εἰς μετὰ δυσκολίας προσπαθεῖ νὰ εἰσελθῇ καὶ ἐνὸς καιροῦ.

— Βλέπω ὅτι δὲν σοὺ διαφεύγει τίποτε.

— Λοιπὸν, μικρὰ μου, εἰς ἀφήσωμεν τὰς φλυαρίας. Ἦλθα νὰ σοῦ ἐρωτήσω κάτι.

— Περὶ μὲν.

— Πρὶν τὸ ἀκούσης, θέλω νὰ σοὺ ὑποσχεθῆς ὅτι θὰ φανῆς φρονίμος, τὸ ὅποιον ἄλλως τε ἐλάττω, διότι σὲ θεωρῶ πολὺ ξυτηνῆ, καὶ κυρίως ἐλλεικρινῆς.

— Ἐξορτάται.

— Μοὺ ἀρεῖς εἰς ἐπιφύλαξιν σου, διότι ἤδη δευνεῖσαι ἐλλεικρινεῖσαι.

— Ἄς ἀκοῦσωμεν λοιπὸν, αὐθέντα, τὴν ἐρώτησίν σου.

— Ἀγαπᾷς τὸν Τσιμισκῆν;

— Ἡ Θεοφανὸς τὸν προσέβλεψε μὲ μερίαιμα, βλέπουσα εἰς τὸσον ἀπλή ἐρώτησιν δὲν ἤξιζε τοιοῦτον πρόλογον.

— Αὐτὸ ἴτε ὄλον;

— Βλέπω ὅτι δὲν μοὺ ἀπαντᾷς.

— Ἄλλὰ δὲν θέλει καὶ ἐρώτημα. Ἄν ἠγάπησα ἕως τῶρα ἕνα ἄνθρωπον, αὐτὸς εἶνε ὁ στρατηγός.

— Δεμπρά... Γνωρίζεις τώρα ὅτι ὁ καισαρ Ῥωμαῶν ἐνδιαφέρεται πολὺ διὰ σέ;

— Ναί, τὸ ἴστω.

— Καὶ ποῖαν γνώμην ἔχεις διὰ τὸ ἐνδιαφερόν αὐτὸ τοῦ καισαρός;

— Ἀπλοποίησις, κύριέ μου, τὴν ἐρώτησίν σου, διὰ νὰ ἐννοήσῃ τί μοὺ ζητεῖς.

— Ἐλεῶ νὰ μῆθο: δὲν σὲ συγκινεῖ διόλου τὸ ἐνδιαφερόν ἐνὸς βασιλοῦκαίδος, ποὺ θὰ κληρονομήσῃ τὸν θρόνον;

— Τὴν γυναῖκα τὴν συγκινεῖ κατὰ ἐνδιαφέρον, πολὺ περισσότερο βεβαίως τοῦ βασιλοῦκαίδος.

— Ἐξαιρέτα. Καὶ μετὰ τῶν δύο τί προτιμᾷ;

— Τὸ δῆγμα δὲν εἶνε δύσκολον, διότι ὁ μὲν καισαρ θὰ μοὺ ἐπρότεινε ἴσως μόνον τὴν καυδίαν του, ἐνθ’ ὁ στρατηγὸς μοὺ προτείνει καὶ τὴν χειρὰ του.

— Πρόσεξε τώρα. Τὶ εἰρήσεις προτιμᾷς ὅσον νὰ γίνῃς σύζυγος τοῦ στρατηγοῦ ἢ ἐσοῦ μὲν τὸν βασιλοῦκαίδος καὶ μετ’ ὀλίγον βασιλεύσῃς; Μὴ βασίλισσά νὰ φανῆσῃς.

— Δὲν βασίλισσα διότι δὲν ἔχω προσέχον τὴν ἀπάντησιν.

— Δόξα τῷ Θεῷ. Βλέπω ὅτι εἶσαι εὐφρεστερα παρ’ ὅσον ἐπερίμενα.

Μία ἀστραπὴ ἐφύλαξε τὸ βλέμμα της, διότι μία σκέψις ἐδέσποσε τῆς ψυχῆς της, πρὸ φθῶν.

Ἄπὸ τῆς στιγμῆς ποὺ κρούσεν αὐτὸν τὸν ἔδιον ἐραστὴν της, ὅτι ἠδύνατο κατὰ νὰ ἐλπίσῃ διὰ τὸν καισαρὰ, ὅταν τῆς εἰδοῦτο εὐκαιρία θὰ κατέκτα καὶ τὴν χειρὰ του;

Ἰδοὺ ἕνα ἄνθρωπον ποὺ

ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ.—Η οίκία πού ἔμενεν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του

Στρατιῶται τοῦ 23ου πεζ. Συντάγματος (Ἀπ. ὁ κ. Κ. Μωραΐτης)

Τὰ Ἑλληνόπουλα τῆς Μακεδονίας

Ἄναστ. Ἀντωνιάδης, ἐκ Κύπρου, τραυματισθεὶς ἐν Ἠπείρῳ

Τὰ περὶ φημι στρατοπέδου

Στρατιῶται ἀσχολούμενοι πρὸς ἐξόντων ἐπιτελείου

Ἄπὸ τοῦς γαβόντας μέρος εἰς ὅμας ἐπιτελείου

Ὁρέστης Βουτσάκης, Κρήτης

Ε. Σταματιοῦδάκης, ἐκ Ρεθύμνου

ἐκ Μακρονήσους

Ἴατροι καὶ νοσοκόμοι εἰς τὸ Ἐμὲν Ἀγῶ τοῦ χειρουργείου κ. Κορίλλου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.—Τὸ Καρα-Μιτσουρού. (Ἀπ. ὁ κ. Ἀθ. Μπαροῦτης ἐκ Σουλῶος)

Κ. Δ. Νταζῆς, Καπετὰν Τσάρας, ἀνθυπολοχ. καταλαβὼν πρῶτος τὴν Ἐλευθερούπολιν.

Χωρὶκαὶ ἐξ Ἀσβεστοχωρίου Θεσσαλονίκης (Ἀποστ. Ι. Παπαβασιλείου)

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΤΟΥ ΟΠΩΣ ΤΑ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΕΝΑΣ ΕΥΖΩΝΟΣ

Πλήρης αφήγησης Ιρατουμάτου εις την εβδωμικήν γλώσσαν.

26 (Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Γλιέπου κι δέ χορταίν τού μάτι μ'. Σουστή ζουγραφιά. Σουστό δνειρου, ονειρουν χεινουπονητής Ισπέρας. Κουντά τ' άπουγιουμάτα φτάνουμι στου Λισχουβίκου. Πιρνόντας μέσ' άπου αουτουνου γλιέπουμι κι δέ χορταίνουμι. Γραφικώτατου θέγισμα μανούλα μ'. Οδονα, οδοναφ. Κουντουζίνιβι στου βασιλίμα ού ήλιος κ' οι άχτιδς κοκκινς επιφταν άπάν στα ίριτάμηλα Ζαγόρια. Χιονισμένα αουτουνά λάμπανι σά χρυσά κι σά φλογισμένα.

- Οποί μανούλα, ανακράζου.
Κι' αρχίζουν ούλοι οι στρατιωτίες τσι φρές κι τού γλαχλάσιμα.
- Ίξουχουν.
- Ονειρουν.
- Υπέρουχουν.
- Ρικό, γλυκώτατουννν!!!

Προουραμί κι' ούλου προουραμί τρέχουμι κι' ούλου τρέχουμι, καλπάζουμι νηλαδής. Στούν δρόμου γλιέπουμι γιουμάτου φτώματα. Φτώματα στρατιωτιών τρούουν άπ' τού στρατομα τού Τζαβήτ. Άλλοι πληγουμένοι κι' περιμένοι κι' άλλοι πιτσι κι' κόκκαλου άπ' τ' πείνα. Πιτούν κουπάδια, κουπάδια κουράκια κι' κουρούινς γύρου τ'. Κι' ταίματα δού κι' ταίματα κεί μιζέ κι' μιζέ δξου τά φράλακρα κι' δξου οι κουκκάκι. Φοξουν μανούλα μ' φρίξουν κι' άνεστέναξι. Πιρνάμι γλήγουρις, γλήγουρις κι' κρατάμι βουλουμένα τά ρθονιά μας. Φουνάτ' ού μαύρους ού Πλιακούρας στιντουριος άπ' τού άλλου άκρου:

- Ουρέι Μήτρον.
- Χουί χροό μ'.
- Κουράκια γλιέπου.
- Κι' τι μ' αουτουνου ούρέ;
- Κακά σμείδια.
- Φτίσι στούν κόρφου σ' λουμπουδύτ'.

Προουβλίπι μαδέ μανούλα μ' ού έρμουσ τού θανάτο τ', ού έρμουσ κι' άραχλου.

Άφου τέλουσ περιπατήσιμα άρκιουτίσκα φτάσαμι πηρ Λύγγουν νά φας στου χοιργιουδάκι Ξόραν άπ' σταρουλιδέψισμα νά ξανασάνουμι. Ήρθαν οι χοιργιανοί, ήρθι κι' ού πάριδρους κι' ού παπάς κι' ού άστρουόνιμουσ.

- Γειά σας ούρέ κουρκουτουλόγια.
- Καλώσ τ' λιβέντις.

Κι' διήλ' τιμνάδς κι' δώσ τ' γουργουρέτις κι' δώσ τ' σταβουπρουακινημάτου.

Κι' σγά, σγούλια σφάζουν κι' κουτιούλις, σφάζουν κι' γρούνια κι' τού ρίχουμι στου φλι Φάγαμιν άγρούς. Κι' έπτα άπου λιγούλις μιλουδειβς τού κόψισμα ντουάκι στούν έπνου.

Έφίξι κι' γλυκουζούραξι την Ισουμένην. Σκουθήκαμι άμείσουσ ούλοι ίτι πουδός κι' τραβήξαμι γιά τ' Πριμιτιή. Πιρνάμι μέσα άπου ίένα τιράστιου δάσουσ γιουμάτου κουμαργιές.

Σκουτάδ' θαρπουλίσιμα μέσα στου δάσου, Ίριμά κι' χάρουσ. Κι' σούραγι άπου πάν σ' τού διντροκουρφέσ ού άερας Παναγιά μ' βοήθα. Δίπλα μας περναγι ίένα πουτάμ' τιράστιου. Φουλό, θουλό κι' άφρισμένο. Γυρίζου ού μαύρους στούν Πλιακούρα κι' τούν ρουτουλουγού:

- Ουρέ Πλιακούρα κλαμτάφτ.
- Ουρέ κλιμέντριουσ.
- Ά.
- Πώσ τού λιέν αουτουνου τού ρέμα.
- Τού πουτάμ' μαδέ;
- Βιβαίους τού πουτάμ.
- Άδου.
- Πώσ λουμπουδύτ;
- Άδου.
- Άου ώου;
- Χάι.
- Τι όνουμα είν' αουτουνου;
- Όνουμα άνθρουπιό.
- Σκολλου είνι. Τά σκολιά κάνουν άπο όου.

Πρώτ' φοραά ούρέ πδι άσα τέτιου όνουμα. Λιές κι' γανγιζι σούλουσ σάν τσακάλι. Μέγας εισι κούρι άνεκραξα κι' θαγμασά τά ίργατά σ'.

Ίέτο προουραγάμι οδύταν φράκι άπου μακρυγιά ή Πριμιτιή. Ίέξ' ώρις δρόμου μαδέσ δ- σου νά τή φτάσουμι. Χώρις τόντις πειά ή μαυ' άγάντια γιουμάτη φροντώματα.

- Πλιακούρα, λίου.
- Έι μ' λιεε.
- Φτάκαμι.
- Χά.
- Θά φάμι κι' θά πχούμι κι' θ' άπλόσουμι κι' την άριδα.

- Δόξα πατρι.
'Άλλά δυστυχώς ληφ' οκεφτόμαν', γιά αουτουνά γλιέπου τσι μπροστουφλακή άντις νά τραβήγι γιά μέσα νηρία στου χοιργιό νά λουζουδρου- μή πιρνόντας μιά γέφρα κι' νά τραβήγι βήμα ταχύν σά πέρα μέσα στούν λόγγου. Τά χάνου ού μαύρουσ.

- Κύρ λουγιά, λίου.
- Τι χαλιέβς; μ' λιεε.
- Που πύμι;
- Όπ' έχουμι δλειά.
- Δέ θά πάμι σ' Πριμιτιή;
- Άκα.
- Άμ' δαάάά;
- Θά πάμι ζούδιου νά καταδιόξουμι τούν

Άλλοι πιτάξαν τά καπέλλα τ' φλι, άλλοι χοι- ρουποδύσαν κι' άλλοι ζητουκραύγαζαν:

- Ζήτου κι' στά ιβζουνάκια ούρέ.
- Ζήτουί.
- Κι' άμείσουσ μί τού ζήτου τά ιβζουνάκια πέφτουσ οι χοιργιανοί κι' οι χοιργιανές κι' άρ- χιζ' τού σταυρουφίλια. Γίνηκι χατίς. Άκουρις.
- Στάσ' ούρη, δέ θέλου.
- Θά σι φλήσου τζάνουμ'.
- Μάτο.
- Δέν άρέτνεουμι ειλτα.
- Μούτοσ.
- Ντρεπουμι λίου.
- Μάτοσ κι' μούτοσ, μάτοσ κι' μούτοσ.

Γιουμάτου σκουτουμένς

λαβόντα πούδ' στρατό τούν ασλάνιδου. Χαμλάνου τού κιάλ', τόντις κι' άκλουθόου χοιρις νά βγάλου άγνα. Όρμουσ λίου. Ούτ' έψε ού παπάς γρούνια ούτ' άπόλας μλάρις.

Προουραμί γουργώσ κι' φτάνουμι σι' γέφρα. Ίκει ξαρνικά μās σταματάει πλήθουσ κόσμι' πού βγήκι άπ' τού Πριμιτιή. Λαός ούλοκλή- ρουσ. Γνωτίς, πιδιά, γιρόντ' κι' γιρόντις. Ού- λοι ντυμέν' γουρνά κι' ούλοι κατιδουσιασμέν.

Άρχίζουσ υθής μαδέσ τ' φουνές πού χαλάν τού κόσμου. Σκουζουσ σά τραγιά, ξιφουνάν σά γιδίς:

- Ζήτου σασαας.
- Ζήτου κι' άποζήτου τού φρέσ.
- Ζήτουουουου.

Ού Βασίλς ού Ντιλβίνουσ

- Ζήτου ού Διγιάδουζουσ.
- Ζήτου ού Βασίλς ού Γιώργουσ.
Γλιέπουτας τόσου κόσου κι' τόσου λαό ού γαλουνάς μέσ' διατάξ' ν' άπλόσουσ τή σημαία. Κι' άπλόσουσ άμείσουσ ή σημαία μας κι' τή γλιέπουσ οι χοιργιανοί κι' ξιφουινάζουσ άπου χαρά κι' βάζουσ κατ' φρές Παναγιά βουήθσι.

- Ζήτου τού Έδνουσ.
- Ζήτου ή Λιερτιγιά.

Κι' άμείσουσ βγαίνουσ μπροστά οι μαθητάδς κι' αρχίζουσ νά λιέν τούν ιδνικό ύμνου:

Σάν δέ γκό.....
φει τού σπαθί μ'
ή λημ' σά δέ τρυπάγιε...

Στικόμασι μετς ές προουραχίν, συγνιέτ' ού κόσουσ κι' τραβίει ού ύμνουσ χέρ, πουδάφ βρουτουειδέστα. Ού δάσκαλουσ τού χοιργιού ού Βασίλς ού Ντιλβίνουσ κρατάει τού ίσου μί τού δάχτυλου. Κι' κοκκινίζουσ τά πιδιά κι' τού λέν γλυκώτατα.

Μουόλις Ιτέλειουσι ού ύμνουσ έγνι πανεήρ'.

Άλλοι πιτάξαν τά καπέλλα τ' φλι, άλλοι χοι- ρουποδύσαν κι' άλλοι ζητουκραύγαζαν:

- Ζήτου κι' στά ιβζουνάκια ούρέ.
- Ζήτουί.
- Κι' άμείσουσ μί τού ζήτου τά ιβζουνάκια πέφτουσ οι χοιργιανοί κι' οι χοιργιανές κι' άρ- χιζ' τού σταυρουφίλια. Γίνηκι χατίς. Άκουρις.
- Στάσ' ούρη, δέ θέλου.
- Θά σι φλήσου τζάνουμ'.
- Μάτο.
- Δέν άρέτνεουμι ειλτα.
- Μούτοσ.
- Ντρεπουμι λίου.
- Μάτοσ κι' μούτοσ, μάτοσ κι' μούτοσ.

Ίετ' ούκάδς φλι έπιουσ ούδ' πδι μ'. Χά- λασι ού κόσμουσ. Κι' σά τιλειουσι οδλουσ ού θούρβουσ κι' ούλη ή φασαρία τραβήξαμι πάμ ούμπρός. Κι' τέλουσ έπτα άπου μού ούρούλα δρόμου σταθήκαμι νά ξαπουτάσουμι λιγυ- λιάκι. Κι' δέν είχαμι καλονκαθό' οδύταν ού μεγαλουγαλουνάς διατάξ' τούν ταγματάδ' τούν κούργιου Σκιάνη νά πάρ' αούρουε κι' παρα- χούρημα τού πρώτου τάγμα τού συντάγματός τ' κι' νά τραβήξ' μπροστά.

Άμείσουσ τού πρώτου τάγμα έγνι έπιου κι' είκίνησι μί τά τρέκια στά χέργια γουρδός. Ούλ' μας άμείσουσ μυστήκαμι Τρούκουσ. Φα- γουθήκαμι νά πάμι κουντά άλλα ούτι διαπαθ' ιδόθη ούτι τίπουτις. Είμασι νά σκάσουμι. Μα- σάγαμι άπου μανιά τά μιστάκι μας. Γρουλί- ζουσι σά τσακάλια τού μύρουσ τού πουλιέμ. Κι' άτάγαμι λαίμαργα τού πρώτου τάγμα πού χάθηκε πίσου άπ' τού λουφάκι κι' είμασι γου- λιασμένοι. Πηγαίναμι νά κριτάρουμι. Τιντά- σαμι τ' αυτιά μας κι' πιρμένιαμ' ν' άκούσουμι τρυφιδ'. Μά ούδι τρυφιδ' άκούσιτι ούτι τί- πουτις. Γυρουβουλόντας, γυρουβουλόντας ζγύ- νου τού Πλιακούρα κι' τ' λίου:

- Ουρέ μαύρι. Πόλιμου έχουμι.
- Κατά τά φινούμα.
- Κ' ήμείς;
- Ήμείς καθό.
- Θά σκάσου.
- Κι' γιά θά σκάσου.
- Τι δέουσι γιένοι ούρέ;
- Σάμπουσ ξέρου.
- Φέλου νά φάου Τρούκουσ.
- Φάει κουτρώνια.

Πάινα ού έρμουσ νά σκάσου. Φούντα, φούντα τού πιτσόκουφα τού μιστά' μί τά δόντρια. Πή- δαγα άπου δώ κι' άπο κεί κι' ούλου φουφιγί- γις έκουβα μανιασμένουσ κι' βαργιέα φουφου- νιασμένουσ.

Ίτι τέλουσ μέσα οι μιάσ ούάρας άγούνια πήγνα νά σκάσου οδύταν άεφρα δόθεσ δια- ταη νά προουραχίσουμι ίμπρός. Χαράς υψώ- γέλια άμείσουσ. Πιδιά σά δώ κι' σά κεί κι' ού- πλιζόμασι. Φουνάζουμι στιντουριόυς:

- Τουρκουσ νά μη ξήσ'.
- Θά τ' θιρίσουμι χειρουτάδα.
- Μαύρου φειδ' κι' κουλουβι' πού τ' δά- κουσι.

- Κι' κακιά μουνομιριδα.
Σι λιγούλι είμασι ούλοι ίέν τ'σ' ότή γαρημ ή πιρμένιαμ' νά τραβήξουμι μπροστά. Μπή- καν άμείσουσ οι γαλουνάδς ίτι κιαλίς κι' έ- δουκαν τού σμειέου τ' άναγουρηόυς. Τρέ- χουμι τόντις ή δέ τρέχουμι; Πιτούμι μάτια μ'.

Κι' φτάνουμι κεί πού νομιζάμι πός είν' ού ίχρόδς κι' τά βροίκουμι έμα. Βροίκουμι τού πρώτου τάγμα. Μās λιέν οτι οι Τρούκι τούσ- ρυαν λάχανου γιά τού Βιράτιου.

- Άει ούρέ ζουτιά, λίου κι' πού θά πάτι. Θά σάσ δαγκώσ' σκουρπιός κι' μαργάκα θά σάσ δαγκώσ.

Ίέτο γουρίσιμα πίσου άπλιπομέν. Είχαμι λούσα κι' μανιά νά φάμι κι' νά ρουκινάσουμι Τρούκουσ. Τέλουσ τήν άλλ' μρούλα ξανή- σαμι κατά τ' έντικα ίμπρός. Ίεκαν καλίσου- κους κηρόδς κι' άπουραπατάγαμι τραγιδόνας. Βα- δίξαμι μινάμιση ούρούλα μακρυγιά άπ' τή Κλεισουρά, οδύταν άκούσαμι τή γλαγου κι' τού βρόντς τού μάχς π' γινότανι ίκει άπ' τού προ- βουλόκο μας κι' ένός τάγματου πού έστ' πικουό συντάγματουσ πούγαμ προουραχίσι ίκει άπου νοιρις κ' είγαμ καταλάβ' τ' άριστερά τού σ' Άου ώου' ψηλές θέσις.

- Ζήτου ού Διγιάδουζουσ.
- Ζήτου ού Βασίλς ού Γιώργουσ.

Γλιέπουτας τόσου κόσου κι' τόσου λαό ού γαλουνάς μέσ' διατάξ' ν' άπλόσουσ τή σημαία. Κι' άπλόσουσ άμείσουσ ή σημαία μας κι' τή γλιέπουσ οι χοιργιανοί κι' ξιφουινάζουσ άπου χαρά κι' βάζουσ κατ' φρές Παναγιά βουήθσι.

- Ζήτου τού Έδνουσ.
- Ζήτου ή Λιερτιγιά.

Κι' άμείσουσ βγαίνουσ μπροστά οι μαθητάδς κι' αρχίζουσ νά λιέν τούν ιδνικό ύμνου:

Σάν δέ γκό.....
φει τού σπαθί μ'
ή λημ' σά δέ τρυπάγιε...

Στικόμασι μετς ές προουραχίν, συγνιέτ' ού κόσουσ κι' τραβίει ού ύμνουσ χέρ, πουδάφ βρουτουειδέστα. Ού δάσκαλουσ τού χοιργιού ού Βασίλς ού Ντιλβίνουσ κρατάει τού ίσου μί τού δάχτυλου. Κι' κοκκινίζουσ τά πιδιά κι' τού λέν γλυκώτατα.

Μουόλις Ιτέλειουσι ού ύμνουσ έγνι πανεήρ'.

Άλλοι πιτάξαν τά καπέλλα τ' φλι, άλλοι χοι- ρουποδύσαν κι' άλλοι ζητουκραύγαζαν:

- Ζήτου κι' στά ιβζουνάκια ούρέ.
- Ζήτουί.
- Κι' άμείσουσ μί τού ζήτου τά ιβζουνάκια πέφτουσ οι χοιργιανοί κι' οι χοιργιανές κι' άρ- χιζ' τού σταυρουφίλια. Γίνηκι χατίς. Άκουρις.
- Στάσ' ούρη, δέ θέλου.
- Θά σι φλήσου τζάνουμ'.
- Μάτο.
- Δέν άρέτνεουμι ειλτα.
- Μούτοσ.
- Ντρεπουμι λίου.
- Μάτοσ κι' μούτοσ, μάτοσ κι' μούτοσ.

Ίετ' ούκάδς φλι έπιουσ ούδ' πδι μ'. Χά- λασι ού κόσμουσ. Κι' σά τιλειουσι οδλουσ ού θούρβουσ κι' ούλη ή φασαρία τραβήξαμι πάμ ούμπρός. Κι' τέλουσ έπτα άπου μού ούρούλα δρόμου σταθήκαμι νά ξαπουτάσουμι λιγυ- λιάκι. Κι' δέν είχαμι καλονκαθό' οδύταν ού μεγαλουγαλουνάς διατάξ' τούν ταγματάδ' τούν κούργιου Σκιάνη νά πάρ' αούρουε κι' παρα- χούρημα τού πρώτου τάγμα τού συντάγματός τ' κι' νά τραβήξ' μπροστά.

Άμείσουσ τού πρώτου τάγμα έγνι έπιου κι' είκίνησι μί τά τρέκια στά χέργια γουρδός. Ούλ' μας άμείσουσ μυστήκαμι Τρούκουσ. Φα- γουθήκαμι νά πάμι κουντά άλλα ούτι διαπαθ' ιδόθη ούτι τίπουτις. Είμασι νά σκάσουμι. Μα- σάγαμι άπου μανιά τά μιστάκι μας. Γρουλί- ζουσι σά τσακάλια τού μύρουσ τού πουλιέμ. Κι' άτάγαμι λαίμαργα τού πρώτου τάγμα πού χάθηκε πίσου άπ' τού λουφάκι κι' είμασι γου- λιασμένοι. Πηγαίναμι νά κριτάρουμι. Τιντά- σαμι τ' αυτιά μας κι' πιρμένιαμ' ν' άκούσουμι τρυφιδ'. Μά ούδι τρυφιδ' άκούσιτι ούτι τί- πουτις. Γυρουβουλόντας, γυρουβουλόντας ζγύ- νου τού Πλιακούρα κι' τ' λίου:

- Ουρέ μαύρι. Πόλιμου έχουμι.
- Κατά τά φινούμα.
- Κ' ήμείς;
- Ήμείς καθό.
- Θά σκάσου.
- Κι' γιά θά σκάσου.
- Τι δέουσι γιένοι ούρέ;
- Σάμπουσ ξέρου.
- Φέλου νά φάου Τρούκουσ.
- Φάει κουτρώνια.

Πάινα ού έρμουσ νά σκάσου. Φούντα, φούντα τού πιτσόκουφα τού μιστά' μί τά δόντρια. Πή- δαγα άπου δώ κι' άπο κεί κι' ούλου φουφιγί- γις έκουβα μανιασμένουσ κι' βαργιέα φουφου- νιασμένουσ.

Ίτι τέλουσ μέσα οι μιάσ ούάρας άγούνια πήγνα νά σκάσου οδύταν άεφρα δόθεσ δια- ταη νά προουραχίσουμι ίμπρός. Χαράς υψώ- γέλια άμείσουσ. Πιδιά σά δώ κι' σά κεί κι' ού- πλιζόμασι. Φουνάζουμι στιντουριόυς:

ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΣΑΚΕΙΟΝ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ. — ΑΙ ΙΕΡΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ. — ΠΟΙΗΤΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΝ ΘΕΑΜΑ

Διά ν' απολαύσῃ τις τὴν θαυμασίαν ποιήσιν τῶν Ἱερῶν ἀκολουθιῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἀπαυτῶνται δύο τινά, τὰ ὁποῖα εἶνε διά- σκολον νὰ εὐρεθῶσιν εἰς τοὺς πλουσίους καὶ πολυσηγαστοὺς ναοὺς, καὶ εἶνε ταῦτα, ἀρ' ἐνός μὲν ἡ τελεία ἀπόδοσις τῶν τροπαρίων ὑπὸ ἑ- ποφιν μουσικῆς τε καὶ νοήματος, ἀρ' ἑτέρου δὲ ἡ ἡσυχία ἐν τῷ ναῷ. Τὸ μέρος, ἀρ' ἑτέρου δὲ ἡ εὐρη τῆς ἀμώτερας τελείας, εἶναι τὸ πα- ρεκλήσιον τοῦ Ἀρσακείου Παρθενωγαγοίου. Ἐκεῖνο μὲν ὡς ἐκ τοῦ ἑρωτοῦ τῆς μουσικῆς ἢ δ' ἀμιόνοσ Ὑμνωδὸς κ. Ἰωάν. Σακελλα- ρίδης ἔχει ἐμφυτεθῆ εἰς τὰς μαθητρίαις καὶ ὄν δύναται τίς εἰπεῖν ὅτι ἀπολαμβάνει τελειότε- ρον ἐν ταῖς μαθητρίαις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς κα-

τομα δεινῶς—ἀνάστηθι ὅπως μεγαλυνθῆσομαι— ἠσθάνετό τις αὐτὴν τὴν φωνὴν τοῦ Γλυκιά- του Ἰησοῦ παρήγορον πρὸς τὴν Μητέρα Αὐ- θορθῶσα ἐν τάφῳ—ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δο- ξασθῆσομαι.

αὐτῶν λέγω τῆς κ. Ἀλεξανδρίδου τῆς γυναι- κὸς ἐκείνης, ἣτις κατορθοί νὰ συνιάξῃ τε- λείως τὴν ἀκρὰν ἀσθητότητα μὲ τὴν γλυκί- τητα καὶ ἀγάπην, ὥστε αἱ μαθητρίαι καὶ νὰ σεβῶνται καὶ νὰ ἀγαπῶσιν αὐτὴν ὡς ἰδίαν αὐ- τῶν μητέρα ἐξ οὗ προκίπτεῖ ἡ τελεία τάξις καὶ ἀρμονία ἐν πσίῳ, ἣτις διακρίνει τὸ μονα- χικὸν τοῦτο ἴδιον. Ἐβλεπέ τις κατὰ τὴν νό- κα ἐκείνην τῆς Ἀναστάσεωσ μίαν πολυπληθῆ καὶ ἀγαπημένην οἰκογένειαν, ὄχι διευθύντριαν διδασκαλίσασ καὶ μαθητρίαις, ἀλλὰ μητέρα καὶ ἀδελφὰς πρεσβυτέρας καὶ νεωτέρας.

Ο ἑπιτάφιουσ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀρσακείου

Ἀρσακαίδησ ἐτοιμάζουσαι τὰ ἀνθή- τερὸσ στολισμὸν τοῦ ἑσπαιου ναοῦ των

τανοήσεωσ ὑπὸ τῶν ψαλλουσῶν κορασίδων ἐ- κείνων τὰ ὁποῖα ψάλλουσι, τὸ ἔτερον δὲ τὴν ἡσυχίαν, τοῦτέστιν ἀπολαμβάνει, διότι ἐκεῖ ἐκ- κλησιαστικῶταί οι οἰκογένειαι τῶν κ. κ. Συμβού- λων καὶ τῆς ἀδείας αὐτῶν ὄλγαι μόνον τῶν παρ' ἡμῶν καλλίστων οἰκογενειῶν. Ἐνθα τέλος καὶ ὁ γράφοσ ηῤῥήσισε νὰ ἀκροασθῆ τὰς Ἀκο- λουθείαι τῶν Θεῶν Παθῶν.

Τὶ νὰ εἴπῃ τις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ τρο- παρίου τῆς Κοσμιανῆσ, ὅτερο ὑπὸ τὴν διευθύν- τῳ τοῦ καθηγητοῦ αὐτῶν κ. Σακελλαρίδου, ἐνεία μαθητρίαι καὶ ἄλλαι μούσαι, ἔφαλον ἀρ- μονικώτατα μὲν καὶ τὸ ὄνομασῃ εἰ μὴ ἀρι- στοτέργημα μουσικῆς ἐκτελέσεωσ, ἐπιμύλλον τῆς ποιήσεωσ τούτου; Πῶσ νὰ ἐκφράσῃ τις τὸ τί ἠσθάνετο ἀκούων ἄγων παρθένου, ἐν ὑποτρομοῦσ ἐκ τῆς συγκινήσεωσ φωνῆ, ψαλ- λουσῶν πρὸ τοῦ Ἑσταυρωμένου τοῦ Σήμερον Κρεμῆται ἐπὶ ἔξυλου; καὶ τίς θά ἠδύνατο νὰ συγκρατήσῃ τὰ ἐκφρευόμενα τῶν ὀφθαλμῶν αὐ- τοῦ δάκρυα ἀκούων παρθενικὴν νεότητα ψαλ- λουσαν γουγκιλινῶσ τὸ «Ὅτε ἐκ τοῦ ἔξυλου Σε νεκρῶν»;

Ἰδρυτῶν τοῦ Ἑδνικοῦ τούτου Παρθενωγαγοίου, διότι τοιαῦτα ἀσυνείδητοὶ ὑπέδειξε ἀποσιώ- μενα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθηκόντοσ διευ- θύνουσι τοῦ ἔργου αὐτῶν. Διακίνοισι δὲ πῶτο ἀνθρώποι οὕτωσ οὔτε τῆς ἰδίαισ αὐτῶν ὑγιείας φειδόμενοι προκείμενου νὰ ἐργασθῶσι πρὸς εὐδόξου τοῦ σκοποῦ τῶν ἀμνηστῶν Ἀπο- στόλων καὶ Ἀναστάσιαι Ἀρσάκη. Καίτοι φο- βούμενοσ μὴ προσκρούσω εἰς τὴν ταπεινό- φρονα γνώμην τῶν κ. κ. Συμβούλων τῆσ Φι- λεκαπαιδευτικῆσ ἐταιρείαισ, ἐν τούτοισ δὲν δύ- ναμιοι νὰ μη ἀναφέρω τὸν ἀκάματον ἐργάτην τοῦ καλοῦ κ. Ἀγγ. Σίμον τῶν ὁποῶν δικαιοσ θά ἠδύνατο τις νὰ ὀνομάσῃ «Σύλον τοῦ Ἀρ- σακείου». Πρέπει τις νὰ γνωσῇ ἐκ τοῦ πλη- σίου τὸ Ἀρσακεῖον διὰ τὴν ἰδίῳ ἔργασια γίνεται ἀδοξοῦσ ἐκεῖ μέσα ἐνθα ἐξ ἔλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ελευθεροσ καὶ ἀνωρτοῦσ καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ διαπορῇ ἐπισκοπόμενων ἀνά τὴν Αἴγυπτον, Ρωσίαν καὶ τὰς παραδοξαυβείουσ χώρασ ἀποστέλλουσαι κόραϊ νὰ ἐπιποσθῶσι τὰ θεῖα τῆσ Ἑλληνικῆσ παιδείαισ νάματα ἀρ' ἐνός, λάβουσι δὲ ἐντεθῆεν ἀφ' ἑτέρου καὶ ἐξ ἑστίας τὸ ἐθνικὸν πῆρ καὶ μεταδόσουσι τοῦτο εἰς τοὺσ μακρῶν τῆσ γῆσ ἐπιποσόμενουσ. Διδάσκουσαι δὲ ἐκεῖ οἱ Ἑλληνοπολιτεσ πῶσ νὰ παρασκευάζουσι μητέρας Ἑλληνοπαί- δων, οἵτινεσ θά τελειώσουσι τὸ ἔργου, ὁ ἐπ' αἰ- σιωτάτουσ ὁποῦνοσ ἤρθετο ὁ Ἐλευθεροσ Στρωτηλάτησ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κωνσταντίνοσ ὁ Β'.

ΑΠ' ΤΕΣ "ΣΤΑΛΑΓΜΑΤΙΕΣ,"
"Ἦθελα νάμουνα ἡ γαρά τὸ δάκρυ νά σφογιζοί,
χαμόγελο παρηγορῆσ σά κελί τ' ὄρανοσ,
ἀστέρι μὲσ' στή σκοτεινία τῶν νυκτῶν νά φωτίσω
κι' ἀπὶ αὐτὸ σκοτεινὸ καὶ πικρῶμένο σου!

Τὸ πνεῦμα τὸ εὐαγγελικὸ στήσ τοικειμῆσ τὸ αἶμα
καὶ κρῖνοσ σὶ ἀγαπῶντο λογοσημένο μνημῆ.....
κι' ἀπ' αὐτὸ πῶτο ἐπόθημα, δὲν εἶμαι ἑσπαιό
παρά ἕνα κομμάτι ἀφρόσ, ἀπ' τῆσ ζωῆσ τὸ κίμα!!
"Ἄρτα Φιρίκια Ἀλεξ. Μυλωνά

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΖΩΗ

Χαλκίς.—Την παραλυσαν Δευτέρα άφικετο εις την πόλιν μας η Α. Β. Γ. ο Διαδόχος ελλών...

Τσίπολες.—Νόσος τύφου μαστιζει τους ένταθα πεντακοχίλιους αιχμαλώτους οτινες άφρον κατ' έκαστην αποθήσκουν...

Ρέθυμιον (Κρήτης).—Έτελέθη προχθές έορτήν του άγιου Γεωργίου εν τή καθέδρική ναφ του Εισοδήτων έπιμνημόσυνο δέησις ύπερ αναπαύσεως του άληθινού ημών Βασιλέως...

Κεραμίδιον (Αργολίδας).—Η ρομαντική και γραφικωτάτη κομηπόλις μας πανηγυρίζουσα την 23 'Απριλίου έορτήν του πολιοχού της Άγιου Γεωργίου, παρουσίαζε κατ' έκείνας τας ήμέρας κάτι τό γραφικώτατον...

Βόλος.—Την προπαραβόθσαν Κυριακήν έτελέθησαν μεγαλοεπέοδος τά έγκαίνια του από του 1907 ήρωισμένου εν τή πόλει μας θρησκευτικο-φιλολογικού σλλόγου...

Κοδάνη.—'Ος κατ' έτος έγένετο την Κυριακήν του Θωμά ή περιφορά της εικόνας 'Ερέτος δε ήτο άπεριγράπτος μεγαλοεπέοδος διότι ή εικών της Παναγίας ήτο σπουδαίην διά της γαλανολευκόν...

Κοδάνη.—'Ος κατ' έτος έγένετο την Κυριακήν του Θωμά ή περιφορά της εικόνας 'Ερέτος δε ήτο άπεριγράπτος μεγαλοεπέοδος διότι ή εικών της Παναγίας ήτο σπουδαίην διά της γαλανολευκόν...

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Τόσ. Γ. Πατ. Πειραιά. Θά έδικαιολογείτο ή δημοσίευσίς τουλάχιστον αν είχε παχυνή μορφή και τότε θα ήτο δυσκόλον, λόγω των πολλών παρομοίων άπατητών...

Ναύσταθμος.—'Εναντι της νηϊδος Αέρου, υπάρχει εν ρομαντικόν μέρος, όπερ εινε κατάφυτον ψεύκων...

ΒΕΒΛΗΤΙΚΟΝ

Λευκωσία (Κύπρου).—'Αφικετο εις Λευκωσίαν, προσερχόμενος ες Αιγύπτου ο έν τού χωρίου Δευτεράς κατηγόμενος συμπατριώτης ημών και πρώην Μέγας της Τουρκίας Βεζύρης Κιαμλί-πασσάς...

ΘΕΑΤΡΑ

Κυβέλης.—Καλλιτεχνικός θίασος υπό την διεύθυνση της κυρίας Κυβέλης 'Αθηνών, με τον κ. Βονασέραν, τον κ. Χρυσομάλην, τον κ. Χαλιόπουλον, Βενιέρην, την κ. Καλοφύκον κλπ. Αράματα και κομωδία. Θέατρον έστεγαμένον...

Μαγ. Κοτοπούλη.—'Η δεσπ. Μαρία Κοτοπούλη με τόν έκλεκτόν της θίασον Δόμητον, κομωδία και έπιθεωρήσεις. Θέατρον έστεγαμένον...

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ευδοσίεις.—'Η έκδοθισια σλλογή των 'Πατριωτικών Ποιημάτων' του Ζαχαρίου ποιητού κ. 'Αγγελίου Σαλούτη περιέχει πλείστα ποιήματα άξια άνανώσεως και προσήκοντα 'Ο πατριωτισμός και τά τελευταία γεγονότα ένέτειναν εις τον γνωστότατον και άγνωστότατον ποιητήν πλείστα ώριας έμπνεύσεις...

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΟΥ 1913

Δικαίωμα έγκρίσεως ή άνανώσεως δραχ. 1 (Συνέχεια) 38) 'La freurs de pres'. 39) 'La corbeille de fleurs'. 40) 'Επιπόφορον όνειρον'. 41) 'Εσομένον όνειρον'.

ΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ

Αι έγγραφαί συνδρομητών της 'Ελλάδος άφρονται και λίγων οιανδήντος έποχήν του έτους.

ΚΑΤΑΧΟΡΙΣΕΙΣ

10 λεπτά ο στίχος (ην 35 στοιχείων) διά πών δε μοσίαια της στίλης ταύτης. 'Αντα. φωτογραφία προσωπικάς και c. p. ρομαν. τοποθεσιών και καλλωνών μετά νέου και έσοπιόντων πανταχόθεν.—Μητσέλος 'Αγραφιού-τ. ρ. Γ. Αττάρι.

ΟΣΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ

δεν εινε ρομανμένα έπί της μιάς μόνον ύφρασε του χάρτου, άλλα και έπί των δύο, ώς άρχισια διά τό τυπογραφείον, δεν εξεταζόνται διάλου, ουδέ υποβάλλονται εις έγκρισιν.

ΘΕΑΤΡΑ

Κυβέλης.—Καλλιτεχνικός θίασος υπό την διεύθυνση της κυρίας Κυβέλης 'Αθηνών, με τον κ. Βονασέραν, τον κ. Χρυσομάλην, τον κ. Χαλιόπουλον, Βενιέρην, την κ. Καλοφύκον κλπ. Αράματα και κομωδία. Θέατρον έστεγαμένον...

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ευδοσίεις.—'Η έκδοθισια σλλογή των 'Πατριωτικών Ποιημάτων' του Ζαχαρίου ποιητού κ. 'Αγγελίου Σαλούτη περιέχει πλείστα ποιήματα άξια άνανώσεως και προσήκοντα 'Ο πατριωτισμός και τά τελευταία γεγονότα ένέτειναν εις τον γνωστότατον και άγνωστότατον ποιητήν πλείστα ώριας έμπνεύσεις...

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ευδοσίεις.—'Η έκδοθισια σλλογή των 'Πατριωτικών Ποιημάτων' του Ζαχαρίου ποιητού κ. 'Αγγελίου Σαλούτη περιέχει πλείστα ποιήματα άξια άνανώσεως και προσήκοντα 'Ο πατριωτισμός και τά τελευταία γεγονότα ένέτειναν εις τον γνωστότατον και άγνωστότατον ποιητήν πλείστα ώριας έμπνεύσεις...

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ευδοσίεις.—'Η έκδοθισια σλλογή των 'Πατριωτικών Ποιημάτων' του Ζαχαρίου ποιητού κ. 'Αγγελίου Σαλούτη περιέχει πλείστα ποιήματα άξια άνανώσεως και προσήκοντα 'Ο πατριωτισμός και τά τελευταία γεγονότα ένέτειναν εις τον γνωστότατον και άγνωστότατον ποιητήν πλείστα ώριας έμπνεύσεις...

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΟΥ 1913

Δικαίωμα έγκρίσεως ή άνανώσεως δραχ. 1 (Συνέχεια) 38) 'La freurs de pres'. 39) 'La corbeille de fleurs'. 40) 'Επιπόφορον όνειρον'. 41) 'Εσομένον όνειρον'.

ΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ

Αι έγγραφαί συνδρομητών της 'Ελλάδος άφρονται και λίγων οιανδήντος έποχήν του έτους.

ΚΑΤΑΧΟΡΙΣΕΙΣ

10 λεπτά ο στίχος (ην 35 στοιχείων) διά πών δε μοσίαια της στίλης ταύτης. 'Αντα. φωτογραφία προσωπικάς και c. p. ρομαν. τοποθεσιών και καλλωνών μετά νέου και έσοπιόντων πανταχόθεν.—Μητσέλος 'Αγραφιού-τ. ρ. Γ. Αττάρι.

ΟΣΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ

δεν εινε ρομανμένα έπί της μιάς μόνον ύφρασε του χάρτου, άλλα και έπί των δύο, ώς άρχισια διά τό τυπογραφείον, δεν εξεταζόνται διάλου, ουδέ υποβάλλονται εις έγκρισιν.

ΘΕΑΤΡΑ

Κυβέλης.—Καλλιτεχνικός θίασος υπό την διεύθυνση της κυρίας Κυβέλης 'Αθηνών, με τον κ. Βονασέραν, τον κ. Χρυσομάλην, τον κ. Χαλιόπουλον, Βενιέρην, την κ. Καλοφύκον κλπ. Αράματα και κομωδία. Θέατρον έστεγαμένον...

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ευδοσίεις.—'Η έκδοθισια σλλογή των 'Πατριωτικών Ποιημάτων' του Ζαχαρίου ποιητού κ. 'Αγγελίου Σαλούτη περιέχει πλείστα ποιήματα άξια άνανώσεως και προσήκοντα 'Ο πατριωτισμός και τά τελευταία γεγονότα ένέτειναν εις τον γνωστότατον και άγνωστότατον ποιητήν πλείστα ώριας έμπνεύσεις...

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ευδοσίεις.—'Η έκδοθισια σλλογή των 'Πατριωτικών Ποιημάτων' του Ζαχαρίου ποιητού κ. 'Αγγελίου Σαλούτη περιέχει πλείστα ποιήματα άξια άνανώσεως και προσήκοντα 'Ο πατριωτισμός και τά τελευταία γεγονότα ένέτειναν εις τον γνωστότατον και άγνωστότατον ποιητήν πλείστα ώριας έμπνεύσεις...

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ευδοσίεις.—'Η έκδοθισια σλλογή των 'Πατριωτικών Ποιημάτων' του Ζαχαρίου ποιητού κ. 'Αγγελίου Σαλούτη περιέχει πλείστα ποιήματα άξια άνανώσεως και προσήκοντα 'Ο πατριωτισμός και τά τελευταία γεγονότα ένέτειναν εις τον γνωστότατον και άγνωστότατον ποιητήν πλείστα ώριας έμπνεύσεις...

Ο ΕΠΗΡΕΑΣΜΕΝΟΣ ΗΠΕΙΡΩΤΗΣ

Τόμας μάνε τάκουσα πός σκαλά πιά δεν ειναι, και πός στής γαλανολευκής την άποκαλιζομύσαι. Μοί ειναι πός στα βουνά και στές φηλές ραχούλες, πού μ' αίμα τας έπώσιαν άθανάτες ψυχούλες...

ΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ

Αι έγγραφαί συνδρομητών της 'Ελλάδος άφρονται και λίγων οιανδήντος έποχήν του έτους.

ΚΑΤΑΧΟΡΙΣΕΙΣ

10 λεπτά ο στίχος (ην 35 στοιχείων) διά πών δε μοσίαια της στίλης ταύτης. 'Αντα. φωτογραφία προσωπικάς και c. p. ρομαν. τοποθεσιών και καλλωνών μετά νέου και έσοπιόντων πανταχόθεν.—Μητσέλος 'Αγραφιού-τ. ρ. Γ. Αττάρι.

ΟΣΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ

δεν εινε ρομανμένα έπί της μιάς μόνον ύφρασε του χάρτου, άλλα και έπί των δύο, ώς άρχισια διά τό τυπογραφείον, δεν εξεταζόνται διάλου, ουδέ υποβάλλονται εις έγκρισιν.

ΘΕΑΤΡΑ

Κυβέλης.—Καλλιτεχνικός θίασος υπό την διεύθυνση της κυρίας Κυβέλης 'Αθηνών, με τον κ. Βονασέραν, τον κ. Χρυσομάλην, τον κ. Χαλιόπουλον, Βενιέρην, την κ. Καλοφύκον κλπ. Αράματα και κομωδία. Θέατρον έστεγαμένον...

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ευδοσίεις.—'Η έκδοθισια σλλογή των 'Πατριωτικών Ποιημάτων' του Ζαχαρίου ποιητού κ. 'Αγγελίου Σαλούτη περιέχει πλείστα ποιήματα άξια άνανώσεως και προσήκοντα 'Ο πατριωτισμός και τά τελευταία γεγονότα ένέτειναν εις τον γνωστότατον και άγνωστότατον ποιητήν πλείστα ώριας έμπνεύσεις...

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ευδοσίεις.—'Η έκδοθισια σλλογή των 'Πατριωτικών Ποιημάτων' του Ζαχαρίου ποιητού κ. 'Αγγελίου Σαλούτη περιέχει πλείστα ποιήματα άξια άνανώσεως και προσήκοντα 'Ο πατριωτισμός και τά τελευταία γεγονότα ένέτειναν εις τον γνωστότατον και άγνωστότατον ποιητήν πλείστα ώριας έμπνεύσεις...

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ευδοσίεις.—'Η έκδοθισια σλλογή των 'Πατριωτικών Ποιημάτων' του Ζαχαρίου ποιητού κ. 'Αγγελίου Σαλούτη περιέχει πλείστα ποιήματα άξια άνανώσεως και προσήκοντα 'Ο πατριωτισμός και τά τελευταία γεγονότα ένέτειναν εις τον γνωστότατον και άγνωστότατον ποιητήν πλείστα ώριας έμπνεύσεις...

Ο ΕΠΗΡΕΑΣΜΕΝΟΣ ΗΠΕΙΡΩΤΗΣ

Τόμας μάνε τάκουσα πός σκαλά πιά δεν ειναι, και πός στής γαλανολευκής την άποκαλιζομύσαι. Μοί ειναι πός στα βουνά και στές φηλές ραχούλες, πού μ' αίμα τας έπώσιαν άθανάτες ψυχούλες...

ΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ

Αι έγγραφαί συνδρομητών της 'Ελλάδος άφρονται και λίγων οιανδήντος έποχήν του έτους.

ΚΑΤΑΧΟΡΙΣΕΙΣ

10 λεπτά ο στίχος (ην 35 στοιχείων) διά πών δε μοσίαια της στίλης ταύτης. 'Αντα. φωτογραφία προσωπικάς και c. p. ρομαν. τοποθεσιών και καλλωνών μετά νέου και έσοπιόντων πανταχόθεν.—Μητσέλος 'Αγραφιού-τ. ρ. Γ. Αττάρι.

ΟΣΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ

δεν εινε ρομανμένα έπί της μιάς μόνον ύφρασε του χάρτου, άλλα και έπί των δύο, ώς άρχισια διά τό τυπογραφείον, δεν εξεταζόνται διάλου, ουδέ υποβάλλονται εις έγκρισιν.

ΘΕΑΤΡΑ

Κυβέλης.—Καλλιτεχνικός θίασος υπό την διεύθυνση της κυρίας Κυβέλης 'Αθηνών, με τον κ. Βονασέραν, τον κ. Χρυσομάλην, τον κ. Χαλιόπουλον, Βενιέρην, την κ. Καλοφύκον κλπ. Αράματα και κομωδία. Θέατρον έστεγαμένον...

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ευδοσίεις.—'Η έκδοθισια σλλογή των 'Πατριωτικών Ποιημάτων' του Ζαχαρίου ποιητού κ. 'Αγγελίου Σαλούτη περιέχει πλείστα ποιήματα άξια άνανώσεως και προσήκοντα 'Ο πατριωτισμός και τά τελευταία γεγονότα ένέτειναν εις τον γνωστότατον και άγνωστότατον ποιητήν πλείστα ώριας έμπνεύσεις...

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ευδοσίεις.—'Η έκδοθισια σλλογή των 'Πατριωτικών Ποιημάτων' του Ζαχαρίου ποιητού κ. 'Αγγελίου Σαλούτη περιέχει πλείστα ποιήματα άξια άνανώσεως και προσήκοντα 'Ο πατριωτισμός και τά τελευταία γεγονότα ένέτειναν εις τον γνωστότατον και άγνωστότατον ποιητήν πλείστα ώριας έμπνεύσεις...

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ευδοσίεις.—'Η έκδοθισια σλλογή των 'Πατριωτικών Ποιημάτων' του Ζαχαρίου ποιητού κ. 'Αγγελίου Σαλούτη περιέχει πλείστα ποιήματα άξια άνανώσεως και προσήκοντα 'Ο πατριωτισμός και τά τελευταία γεγονότα ένέτειναν εις τον γνωστότατον και άγνωστότατον ποιητήν πλείστα ώριας έμπνεύσεις...

ΔΗΜ. Η. ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Διοικητο-λαοφυλάγος (Έπί τεταρτην εν Βέτινη και Παροσίαις έγκαθενθείς). Δεχεται 9—10 Πρ και 3—5 όδους Άγιου Κωνσταντίνου 5 Δ.

ΕΠΙΤΙΛΑ ΚΑΙ ΚΡΕΒΒΑΤΙΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ 'Οδός Διόλου και Εφοριέου άρ. 108 ΤΙΜΑΙ ΕΝΤΕΛΟΣ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΣ

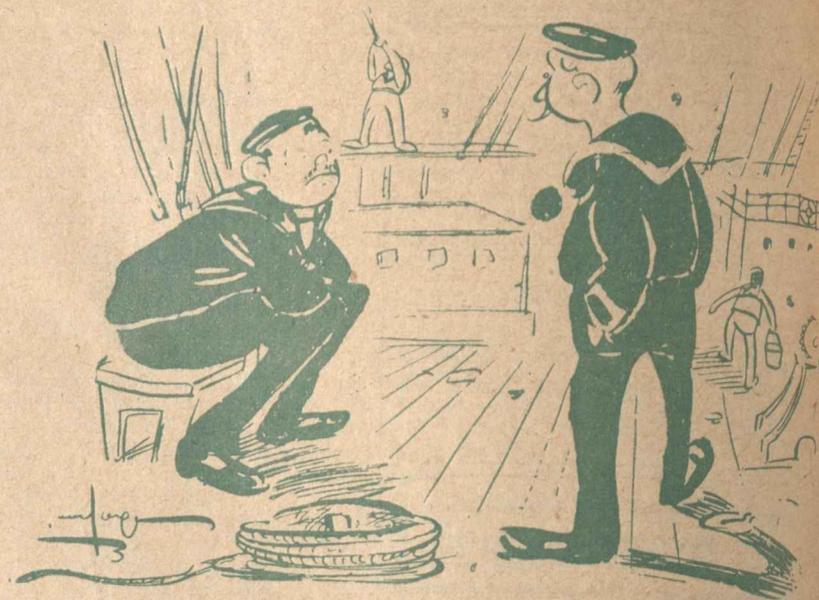
ΧΑΡΤΟΠΛΕΙΟΝ ΑΘΑΝ. ΠΑΛΛΗ & ΣΙΑΣ ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ Πλοτος γραφικής ύλης.—'Εντυκα και έπιπονητήρια καλλιτεχνικά 'Εργοστάσιον φακέλων τέλειον Χάρτης απογραφικός λευκός και έσοφύλων παντός είδους και ποιότητας. Εύθνητα, ταχύτης, άκριβεία.

Μασσός, κατ' έτος τας ύποδείξεις της έπισημης Διαιτία Βραχιάτου, 'Αθήναι, έδός 'Ιπποκράτους 40 Γ.

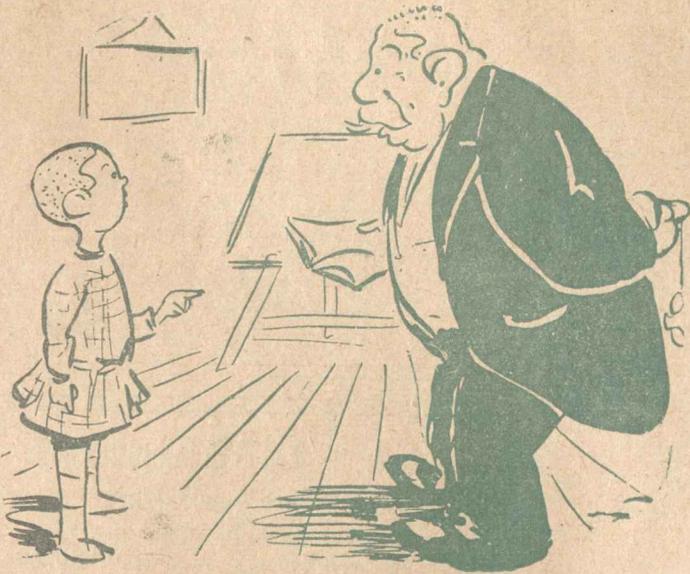
ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

— Τί λυπηρόν πράγμα τέλος πάντων αὐτός ὁ πόλεμος. Ἐχάθησαν τόσο ἄνθρωποι...
— Καί τόσο χοροὶ καλὲ μπαμπά!...

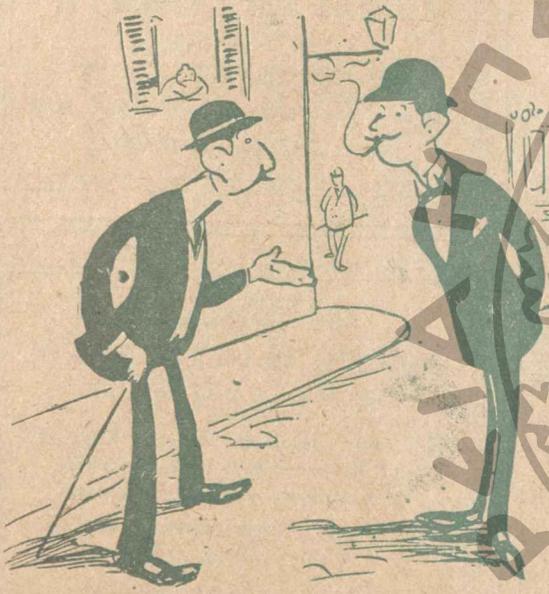
— Ἐ, τί λὲς καὶ σὺ γιὰ τὴν ἐπιθεώρησι τοῦ Στρατοῦ;
— Λέω πὼς δὲν τὸ βρῖσκω σωστὸ πρᾶμα.
— Μπᾶ; καὶ γιὰτί;
— Ἄμ' νά! Τί γυρεύει ὁ Στρατός στὴ θάλασσα;

— Τί ξεύρεις ἐσὺ νὰ μᾶς πῆς περὶ τῆς Ἀλβανίας;
— Πρὸς τὸ παρὸν δὲν μπορῶ νὰ σᾶς ἀπαντήσω κύρ-Δάσκαλε, ἐὰν δὲν ἀποφασίσῃ τίποτε ἡ Συνδιάσκεψις τοῦ Ἴονδίνου!...

Ο ΑΡΑΕΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΛΥΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ ΤΟΥ

— Ο ΑΠΑΛΛΑΓΕΙΣ. — Χωρὶς ἄλλο Νίκο σὲ λίγο καλοῦν κα τοὺς ἀπαλλαγέντας.
— Ο ΑΛΛΟΣ. — Μπᾶ! δὲν πιστεύω.
— Ο ΑΠΑΛΛΑΓΕΙΣ. — Βρὲ ἀκουγέ με. Εἶδα στὸν ὕπνο μου ὅτι ἡ πεθερά μου ἔγινε καλά...

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

— Καὶ ἰδοὺ ὁ ἄγγελος τῆς Εἰρήνης ποὺ ἔρχεται!...